

[O. Andersen.]

skyldes det først og fremmest den Omstændighed, at der her foreligger et Forhold af principiel Karakter. Hvis man under de i Andragendet skitserede Forhold vil gaa med til at støtte de Folk, der har lidt Skade ved Haglvejret, maatte Forholdene nødvendigvis udvikle sig derhen, at Staten under alle Forhold, hvor større eller mindre Karastreffer fremkaldte Skade paa Markerne, greb ind og hjalp. Det gælder jo, at Staten ikke i Almindelighed kan gaa med hertil. Her er der oven i Købet det Forhold, at de paagældende, hvis de havde haft Haglskadeforsikring, vilde have faaet Erstatning. Alene af den Grund synes vi, det er vanskeligt at gaa med til at henstille til Ministeriet at tage Sagen op til fornyet Overvejelse. Hvis Folk kunde faa Haglskade refunderet af Staten, maatte det samme gælde Vandskader, Stormskader og andre Ting, som Naturen forulemper Befolkningen med. Jeg vil endvidere gerne gøre opmærksom paa, at de fleste af de Skader, det her drejer sig om, sikkert er af saa ringe Omfang, at de i Virkeligheden ikke kan give Anledning til, at Sagen atter skulde tages op.

Der er to Andragender. Jeg skal deraf nævne det ene, der angaar 35 Personer indenfor Jetsmark og Saltum Sogne. Efter uvildige Mænds Skøn er der i alt lidt en Skade paa 20 573 Kr. Denne Skade fordeler sig naturligvis forskelligt paa de forskellige Jordbrug. Som det fremgaar af de Oplysninger, der ledsager Sagen, ligger 6 af de 35 Skader over 1 000 Kr., medens 29 ligger derunder og deraf igen 19 under 500 Kr. Deraf er 4 paa omkring ved 500, 4 omkring ved 400, 1 paa 300, 1 paa 200, 3 paa 100, og 6 ligger under 100 Kr. Det forekommer mig, at hvis man fra Lovgivningsmagtens Side vilde gaa ind paa en Ordning, hvorved man forpligtede sig til at refundere saadanne Skader, der var forarsaget ved Haglvejret og lignende, som de paagældende selv kan forsikre sig imod, vilde det føre med sig, at vi hvert Aar maatte gøre Regning paa en lang Række af Andragender om Erstatninger i den Retning, her er Tale om. Jeg maa derfor henstille til det høje Folketing at stemme imod, at Sagen henvises til fornyet Overvejelse indenfor Landbrugsministeriet.

A. Chr. Christensen: Jeg kan med Hensyn til Spørgsmaalet om den Skade, der er sket i Jetsmark og Saltum Sogne, henholde mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Elgaard har sagt. Naar den ærede Ord-

fører for Udvalget for Andragender siger, at der kun er sket ringe Skade, saa er det dog saadan, at der er enkelte Landbrugere, der, som det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde, omtrent har mistet hele deres Avl. Jeg vil meget indtrængende henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage under alvorlig Overvejelse under en eller anden Form at yde disse skadelidte Mennesker en Hjælp.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg er enig med de ærede Forslagsstillere i deres Syn paa de Vanskeligheder, som er overgaaet de paagældende Landmænd. Men jeg er ogsaa enig med Finansudvalget i, at det er overordentlig betænkeligt af Hensyn til Konsekvenserne at gaa til at yde en Støtte fra Statens Side i den Anledning. Naar man tænker sig lidt nøjere om, vil man forstaa, at det vilde blive svært at drage Grænserne for Statens Forpligtelser i den Slags Forhold. Jeg vil derfor anmode de to ærede Forslagsstillere om at trække deres Forslag tilbage.

Elgaard: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. O. Andersen i, at man fornuftigvis ikke kan tiltræde en Betragtning, der gaar ud paa, at Staten i al Almindelighed skulde erstatte Skader paa Markerne. Men saaledes ligger Sagen heller ikke her. Det, der her er Tale om, er, at man paa disse Egne har oplevet et Uvejr, som ikke er forekommet noget Sted i dette Land i de sidste hundrede Aar; for det var ikke Hagl, det var store Isklumper, der lavede Rodfrugtmarkerne saadan til, som om de var beskudt med Maskingeværer. Derfor var Virkningerne paa Markerne saa katastrofale, som de var.

Det er ogsaa rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at hvis de paagældende havde forsikret mod Haglskade, vilde de have faaet Erstatning. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at en Del af dem havde forsikret, og disse er ikke medtaget i Slutsummen vedrørende Andragendet fra Himmerland. Men jeg vil ogsaa gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at just fra et af de Haglskadeforsikringsselskaber, hvis Omraade Uvejret har ramt, ligger der i Landbrugsministeriet et Andragende om, at man vil yde Selskabet et Laan, der kan afdrages gennem 10 Aar, da det ellers ikke er i Stand til at klare de Forpligtelser, som Uvejret har paalagt det gennem den Skade, der er lidt paa Ejendommene. Altsaa, ogsaa for de Ejendomme, hvor der var tegnet Haglskadeforsikring, er Ulykken af et saa-